

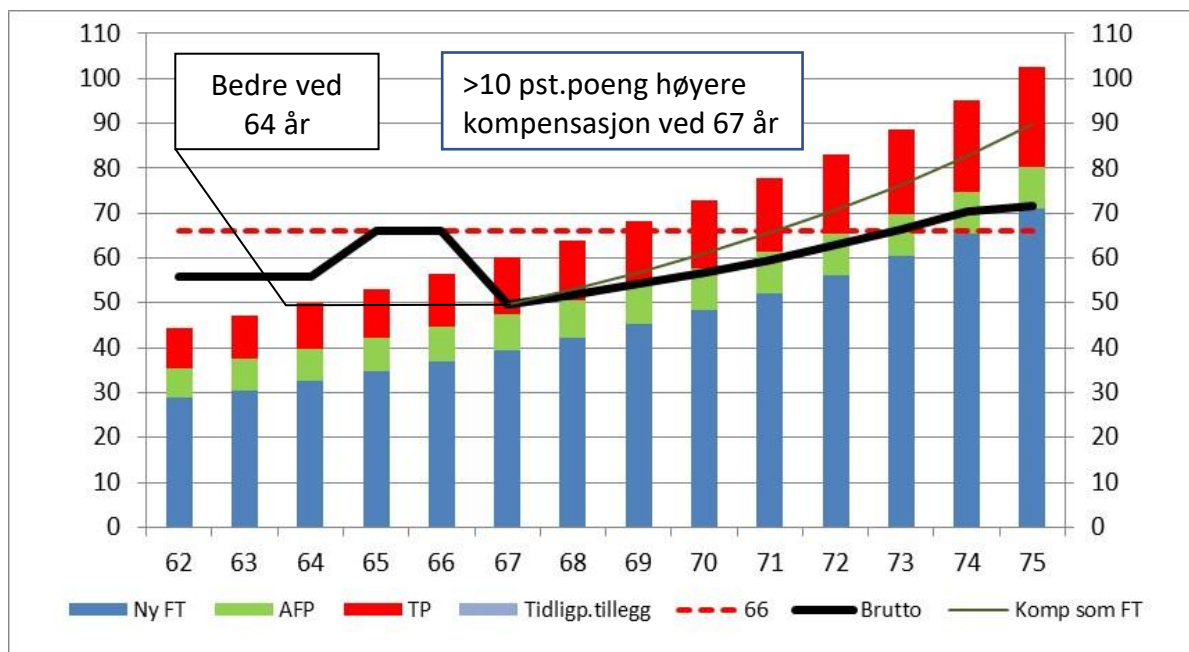
Flak1: Bedre enn bruttoordningen for de fleste yngre

Yngre årskull får en bedre offentlig tjenstepensjonsordning enn dagens. Den nye ordningen er bedre dimensjonert og den gir raskere mulighet for å kompensere for levealdersjusteringen. For mange vil den nye ordningen være bedre enn en videreført bruttoordning allerede ved avgang ved 64 år.

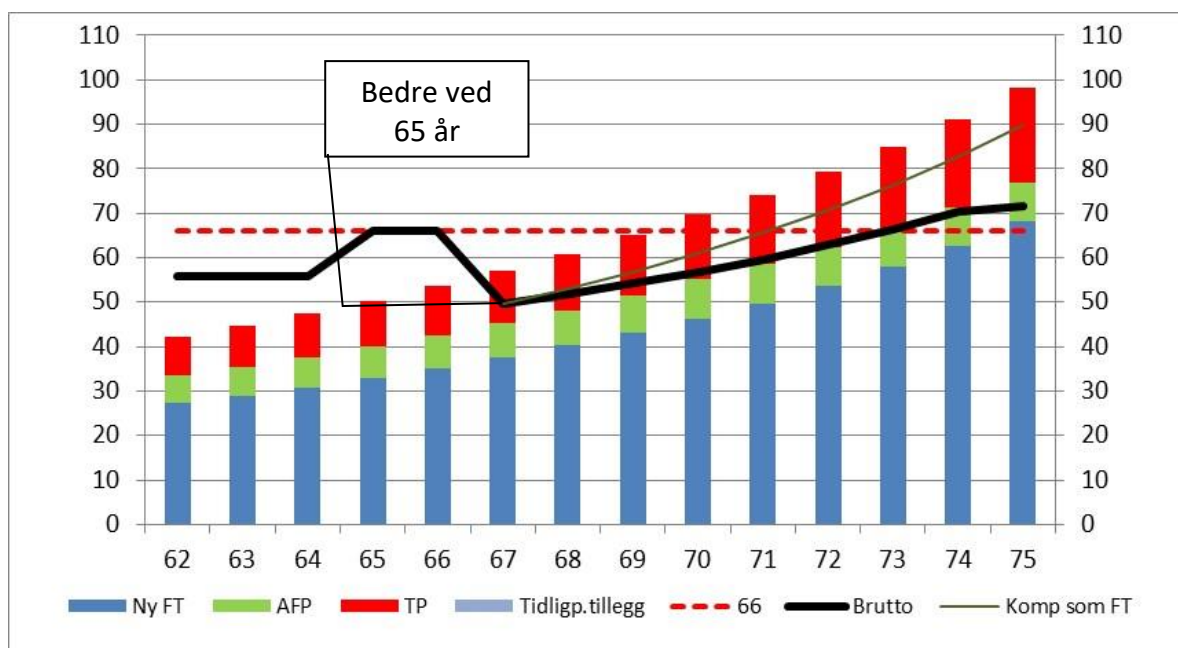
Pensjonen til de yngste årskullene vil være summen av ny folketrygd, ny AFP og ny alderspensjon i tjenstepensjonen. De vil ikke ha noen av overgangselementene som årskull født på 1960- og 70-tallet vil ha. De vil heller ikke ha en oppsatt rett fra den gamle bruttoordningen. Likevel vil pensjonen for de fleste være bedre enn om vi hadde videreført dagens bruttoordning. Dette henger sammen med at Stortinget i 2011 innførte levealdersjustering av alderspensjonen i bruttoordningen fra 67 år. Etter 67 år gir ikke bruttoordningen ytterligere opptjening for de som allerede har minst 30 års opptjening. Det ville derfor ta lenger tid å kompensere for levealdersjusteringen. Det ville ha hatt mindre verdi å videreføre en god tidligpensjonsordning som dagens AFP når den livsvarige pensjonen fra 67 år ble dårligere.

I figurene under viser den tykke, sorte streken dagens offentlige tjenstepensjon. Kurven «leses» på følgende måte: Så sant du har full opptjening ved 62 år, kan du i dagens offentlige tjenstepensjon ta ut tidlig-pensjonsordningen AFP fra 62 til 67 år, uten at dette påvirker størrelsen på den livsvarige alderspensjonen fra 67 år. **Fram til 67 år** viser den tykke, sorte streken nivået på dagens tidligpensjonsordning når du er 62 år, 63 år, osv. **Ved 67 år** viser den tykke, sorte streken det livsvarige pensjonsnivået dagens pensjonsordning gir hvis du har gått av før 67 år, eller når du er 67. år **Etter 67 år** viser den tykke, sorte streken hvor mye du får i pensjon i dagens pensjonsordning hvis du står i arbeid lenger enn 67 år. **I de samme figurene viser de mangefargede søylene** det livsvarige pensjonsnivået du får ved uttak mellom 62 og 75 år i den nye pensjonsordningen (**påslagsmodellen**).

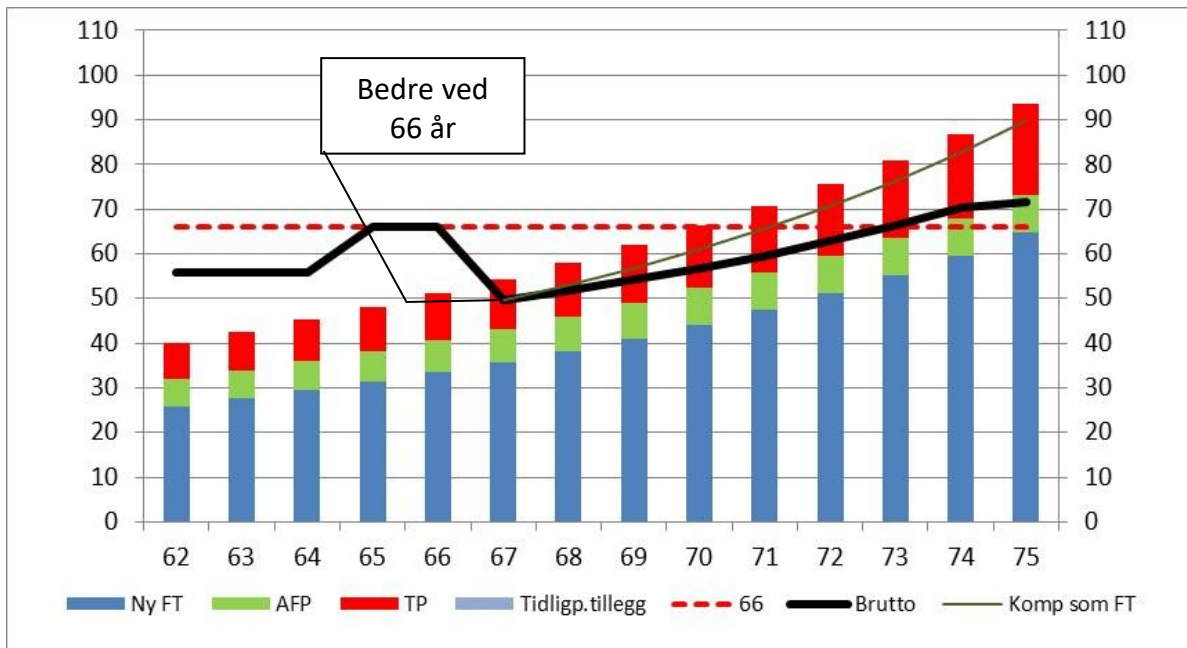
Figur 1 viser at en person som er født i 1993, og som starter i arbeid som 25-åring og ikke har «karrierelønnsvekst» ut over den vanlige lønnsveksten i samfunnet, vil kunne få en bedre pensjon allerede ved avgang ved 64 år, sammenliknet med om dagens bruttoordning hadde blitt videreført.

Figur 2 viser at en person som er født i 1993, og som starter i arbeid som 27-åring og ikke har «karrierelønnsvekst» ut over den vanlige lønnsveksten, vil kunne få en bedre pensjon ved 65 år sammenliknet med en videreføring av dagens ordning. To år senere yrkesstart enn i forrige eksempel gir to år kortere opptjeningsstid, noe som øker behovet for å stå lenger i arbeid for å kompensere for levealdersjusteringen.

Figur 3 viser at en person som er født i 1993, og som starter i arbeid som 27-åring og har en sluttlønn som er 5 pst høyere enn gjennomsnittslønna, vil kunne få en bedre pensjon ved 66 år, sammenliknet med en videreføring av dagens ordning.

Figur 4 viser at en person som er født i 1993, og som starter i arbeid som 27-åring og har en sluttlønn som er 15 pst høyere enn gjennomsnittslønna, vil kunne få en like god pensjon ved 67 år, sammenliknet med en videreføring av dagens ordning. Dette viser at sluttlønna må være mer enn 15 prosent høyere enn gjennomsnittslønna før den nye alleårs pensjonsordningen er dårligere enn den gamle sluttlønsordningen. Kun et fåtall av Unios medlemmer har en karrierelønnsvekst hvor sluttlønna er mer enn 15 prosent høyere enn gjennomsnittslønna.

